

עפ"ת 15672/07/15 - יוסובוב ביילר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 אוקטובר 2015

עפ"ת 15672-07-15 יוסובוב ביילר נ'
מדינת ישראל

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד
יוסובוב ביילר

נגד

מדינת ישראל

נוכחים:

המערער וב"כ עו"ד סער רשף

ב"כ המשיבה - עו"ד שירלי לוגסי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דין בימ"ש שלום פתח תקווה שניתן ביום 11.5.15 בתיק תעבורה 3434-04-15 (כב' השופט צימרמן).

במסגרת הערעור המתבקש ביהמ"ש לקבל הערעור, להורות על ביטול גזר הדין ולהחזיר הדין לבימ"ש שלום פתח תקווה.

כתב האישום הוגש כנגד המערער בעבירה של נהיגה בשכרות כשבהודעת הערעור מצוין ב"כ המערער כי העבירה הינה נהיגה תחת השפעת אלכוהול השונה לחלוטין מנהיגה בשכרות.

לגופו של עניין, בגופו של המערער נמצאו 345 מ"ק אלכוהול. למועד הדין המערער לא התייצב. בימ"ש גזר דינו בהעדרו ל-24 חודשי פסילה בפועל בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית; קנס בסך 2,000 ₪ שישולמו עד ליום 2.8.15.

לטענת ב"כ המערער, המערער לא התייצב לדין מחמת מחלה והגיש בקשה לביטול גזר הדין ביום 5.6.15 בצירוף תעודה רפואית. בימ"ש קמא דחה הבקשה לביטול גזר הדין תוך שהוא מצוין בזו הלשון: "אישור המחלה ניתן 11 יום לאחר מועד המשפט ו-5 ימים לאחר תום ימי המחלה. הבקשה הוגשה ללא הצדקה, בשיהוי, אין גם הסבר מדוע לא

עמוד 1

הוגשה הבקשה או הודעה בדבר המחלה קודם הדיון שהרי המחלה לכאורה החלה לפני מועד הדיון. הבקשה נדחת".

בנוסף מתבקש ביהמ"ש להתערב בעונש, שכן הוטל על המערער עונש מקסימלי וכי ב"כ המערער בתיקים אחרים בהם מייצג עונש הפסילה בגין כמות זו, עומד על 5 ו-6 חודשי פסילה.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור.

לגופו של עניין דין הערעור להידחות:

1. לא נפל פגם בהחלטת בימ"ש קמא. אין בה טעות משפטית ולא היה מקום להגיע לתוצאה אחרת לבד זו אליה הגיע בימ"ש קמא.

2. יש לזכור כי מדובר במי שלאחר קבלת גזר הדין, לאחר שהחלים ממחלתו זה מכבר, דאג לצרף לביהמ"ש במסגרת בקשה לביטול פסק דין, תעודה רפואית. תעודה שאינה קבילה בבתי המשפט, שלא הוגשה על פי דיני הראיות.

זה המקום להתייחס לקלות הבלתי נסבלת של הוצאת תעודות רפואיות, בדיעבד, לעיתים זמן רב בדיעבד, בלא שיש אישור רפואי מבקש התעודה הרפואית התייצב בעצמו בפני הרופא והרופא מצא כי מדובר באדם חולה שנבצר ממנו במועד מסוים ספציפי להתייצב בפני ביהמ"ש.

ידוע לביהמ"ש, כפי שידוע לכל, שניתן להוציא תעודה רפואית גם באמצעות הטלפון.

מכאן שאי אפשר לקבל את טענת ב"כ המערער כי "עובדה היא שהמערער היה חולה במועד הדיון".

יותר מכך, לפי אותה "תעודה רפואית" עוד טרם הדיון היה המערער חולה, ומי מנע ממנו מלפנות לביהמ"ש באמצעות הודעה בכתב, או באמצעות אחר שיגיש בקשה מטעמו, לדחות את הדיון!?

אין לקבל ככלל תעודות רפואיות המאשרות "ימי מחלה" שאינן ערוכות על פי דיני הראיות.

3. לאור האמור לעיל, אין מקום לבטל את פסק הדין ולהחזיר לבימ"ש קמא.

4. ולעניין העונש, נקבע במספר רב של פסקי דין, כי אין מדרג ענישה על פי כמות האלכוהול הנמצאת בגופו של אדם. 24 חודשים נקבעה כתקופת פסילה מינימלית, מקום שהתגלתה כמות מעל הכמות המותרת.

בימ"ש גזר עונש המינימום הקבוע בחוק, אין מקום להתערב בעונש.

הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ו,
18/10/2015 במעמד הנוכחים.
נגה אהד , שופטת בכירה